

Forfatter: Gade, Niels Wilhelm

Titel: BREV TIL: Stæger, Laura Mathilde Margrethe FRA: Gade, Niels Wilhelm (1876-07-28)

Citation: Gade, Niels Wilhelm: "BREV TIL: Stæger, Laura Mathilde Margrethe FRA: Gade, Niels Wilhelm (1876-07-28)", i *Niels W. Gade - Optegnelser og Breve*, Gyldendalske Boghandels Forlag (F. Hegel & Søn), s. 223. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-001988775-000-shoot-L0019887750000082.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Niels W. Gade - Optegnelser og Breve

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

London, den 28de Juli 1876.

Fredag Aften.

Jeg var paa Posten imorges, men fik intet Brev. — — — Jeg har ellers rørt mig ordentlig baade igaar og idag. Først paa Posthuset, derfra gik jeg til Paulskirken og overværede endeel af Gudstjenesten. Saa spadserede jeg en lang Tour langs Themsen og gik ind og drak en Kop Chocolate og spiste et Brød, men det var kun daarlig Chocolate.

Derefter gik og kørte jeg med Omnibus til British Museum Kl. 2, og der blev jeg til Kl. 5. Jeg morede mig aldeles udmærket, en uhyre stor Bygning splendid i høieste Grad, tænk Dig alle Statuer f. Ex. staar paa en speilglat, sleben rød Granitfod. De ægyptiske og assyriske Mindesmærker er aldeles fortræffelige, ikke at tale om de græske, hvoraf der er en stor Masse af de allermærkeligste. Dernæst er der en Mængde Haandskrifter fra de ældste Tider, Knud den store, alle de engelske Konger, Digtere og Lærde, — Kobberstik og Haandtegninger, ikke at tale om de uhyre Bogreoler fra Gulv til Loft, — ja der er noget at see paa. Men Du kan troe, jeg var træt efter den Tour — — —. Hvorledes gaar det saa med Sproget? Det skal jeg sige Dig; jeg kan godt klare mig med at spørge om dit eller dat, men Fanden kan forstaa dem, endnu er det meget vanskeligt. Det vil sige, jeg kan meget godt forstaa, hvad de svare paa mit Spørgsmaal, men naar jeg ikke veed, hvorom Talens. 224er, saa er jeg ikke med. Hansen, som har været her i tre Aar, tåler flydende og forstaa naturligviis aldeles fuldkomment. Jeg ytrede til ham, at jeg var bange for, at det ikke vilde gaa for mig, men han trøstede mig med, at naar jeg havde været her en Uge, vilde jeg forstak dem meget bedre; det er jo rigtignok først den anden Dag idag. Jeg bad ham at tale engelsk, og det gjorde vi da, — han er forresten ikke saa nem at forstaa, han taler ligesom Englænderne dybt og imellem Tænderne. Nu faar vi see om 8 Dage, gaar det saa ikke, saa maa jeg see at faa ham med, naar jeg gjør Visitter hos Folk, som ikke kan tydsk. — Det er ellers høist interessant at lære det engelske Liv at kjende, der er gjennemgaaende praktisk, solid og enkelt Façon paa det Hele, og jeg troer, Folk af bedre Klasser er meget elskværdigere, naar de er udenfor Forretningen. Saalænge de er Forretningsmænd, er det afskyelige Ordsprog „time is money“ gjældende, det hedder ogsaa at „pay a visit“. Jeg gaar først til Novello *) paa Mandag, jeg lever incognito, hvilket er meget nemt her i denne uhyre By. Jeg bemærker nu, at jeg bruger Ordet „uhyre“ meget oftere end jeg pleier, men her er det ogsaa naturligere at anvende det, end i det fredelige, idylliske Kjøbenhavn. —
— — — —